

Väljaandja: Riigikogu
Akti liik: seadus
Teksti liik: algtekst
Jõustumise kp: 01.07.2016
Avaldamismärge: RT I, 16.06.2016, 2

Välja kuulutanud
Vabariigi President
13.06.2016 otsus nr 790

Kaitseliidu seaduse, kaitseväeteenistuse seaduse ja riigikaitseliste sundkoormiste seaduse muutmise seadus

Vastu võetud 08.06.2016

§ 1. Kaitseliidu seaduse muutmine

Kaitseliidu seaduses tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 60 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(5) Kaitseliidu liikme vigastada saamise korral käesoleva seaduse § 4 lõike 1 punktis 4 sätestatud ülesande täitmisel ning lõike 2 punktides 3 ja 5 sätestatud tegevustes osalemisel tuvastab meditsiinilise seose püsiva töövõimetuse tekkimise ja teenistuskohustuse täitmisel saadud vigastuse vahel Kaitseväe arstlik komisjon.”;

2)paragrahvi 60 lõige 6 tunnistatakse kehtetuks;

3)paragrahvi 60 lõige 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(7) Kaitseliidu liikme vigastada saamise korral käesoleva seaduse § 4 lõike 2 punktides 1, 2, 4, 6 ja 7 sätestatud tegevustes osalemisel tuvastab seose töövõime ulatuse ja teenistuskohustuse täitmisel saadud vigastuse vahel vajaduse korral Sotsiaalkindlustusamet avaliku teenistuse seaduse §-s 49¹ sätestatud korras.”;

4)seadust täiendatakse §-ga 60¹ järgmises sõnastuses:

„§ 60¹. Püsiv töövõimetus

(1) Püsiv töövõimetus käesoleva seaduse tähenduses on rohkem kui 182 järjestikuse kalendripäeva jooksul esinev oluline funktsioonihäire, mis on tekkinud Kaitseliidu liikmena käesoleva seaduse § 4 lõike 1 punktis 4 sätestatud ülesande täitmisel või lõike 2 punktides 3 ja 5 sätestatud tegevustes osalemisel teenistuskohustuste täitmise tõttu saadud vigastuse tagajärjel.

(2) Püsiva töövõimetuse, selle ulatuse ja põhjuse tuvastab Kaitseväe arstlik komisjon püsiva töövõimetuse ekspertiisiga.

(3) Püsiva töövõimetuse ulatust väljendatakse töövõime kaotuse protsentides nulliga lõppeva arvuna.

(4) Kaitseliidu liikme püsiva töövõimetuse, selle ulatuse ja põhjuse tuvastamise tingimused ja korra kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.”;

5)paragrahvi 61 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Kaitseliidus või muus asjaomasel asutuses tehtud uurimise tulemused ja Kaitseväe arstliku komisjoni otsuse püsiva töövõimetuse tuvastamise kohta või Eesti Töötukassa tehtud töövõime hindamise otsuse ja Sotsiaalkindlustusameti otsuse käesoleva seaduse § 60 lõikes 7 sätestatud seose tuvastamise kohta koos Kaitseliidu ülema arvamusel hütivise maksmise kohta edastab Kaitseliit otsustamiseks Kaitseministeeriumile.”;

6)paragrahvi 61 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(4) Kaitseliidu liikmele, kellel käesoleva seaduse § 4 lõike 1 punktis 4 sätestatud ülesande täitmise tõttu saadud vigastuse korral on Kaitseväge arstlik komisjon tuvastanud püsiva töövõimetuse, maksab Kaitseliit riigieelarvest eraldatud rahaliste vahendite arvelt ühekordset hüvitist Kaitseministeeriumi otsuse alusel:

- 1) töövõime kaotuse korral 10–30 protsendi ulatuses – töövõime kaotuse tuvastamise kuule eelnenud viimase Statistikaameti avaldatud keskmise brutokuupalga kuuekordses ulatuses;
- 2) töövõime kaotuse korral 40–50 protsendi ulatuses – töövõime kaotuse tuvastamise kuule eelnenud viimase Statistikaameti avaldatud keskmise brutokuupalga 24-kordses ulatuses;
- 3) töövõime kaotuse korral 60–70 protsendi ulatuses – töövõime kaotuse tuvastamise kuule eelnenud viimase Statistikaameti avaldatud keskmise brutokuupalga 48-kordses ulatuses;
- 4) töövõime kaotuse korral 80–90 protsendi ulatuses – töövõime kaotuse tuvastamise kuule eelnenud viimase Statistikaameti avaldatud keskmise brutokuupalga 72-kordses ulatuses;
- 5) töövõime kaotuse korral 100 protsendi ulatuses – töövõime kaotuse tuvastamise kuule eelnenud viimase Statistikaameti avaldatud keskmise brutokuupalga 96-kordses ulatuses.”;

7)paragrahvi 61 täiendatakse lõikega 4¹järgmises sõnastuses:

„(4¹) Kaitseliidu liikmele, kellel käesoleva seaduse § 4 lõike 2 punktides 1, 2, 4, 6 ja 7 sätestatud tegevustes osalemisel teenistuskohustuste täitmise tõttu saadud vigastuse korral on Eesti Töötukassa töövõimetoetuse seaduse alusel tuvastanud osalise või puuduva töövõime, maksab Kaitseliit riigieelarvest eraldatud rahaliste vahendite arvelt ühekordset hüvitist Kaitseministeeriumi otsuse alusel:

- 1) osalise töövõime korral – töövõime hindamise kuule eelnenud viimase Statistikaameti avaldatud keskmise brutokuupalga 24-kordses ulatuses;
- 2) puuduva töövõime korral – töövõime hindamise kuule eelnenud viimase Statistikaameti avaldatud keskmise brutokuupalga 96-kordses ulatuses.”;

8)paragrahvi 62 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Käesoleva seaduse § 61 lõigetes 4, 4¹ja 5 sätestatud hüvitise saamiseks õigustatud isikul on õigus hüvitist taotleda ühe aasta jooksul Kaitseliidu liikme püsiva töövõimetuse tuvastamisest, töövõime hindamisest või hukkumisest arvates.

(2) Kaitseliidu liikme hukkumise, püsiva töövõimetuse ja osalise või puuduva töövõime korral ühekordse hüvitise maksmiseks avalduse esitamise, hüvitise määramise ning väljamaksmise tingimused ja korra kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.”.

§ 2. Kaitseväeteenistuse seaduse muutmise

Kaitseväeteenistuse seaduses tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 14 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(4) Kaitseressursside Ametil on käesoleva seaduse § 31 lõikes 5 sätestatud ülesande täitmiseks õigus saada teavet kutsealuse, asendusteenistuja, reservis oleva isiku ja kaitsevägekohustust võtta sooviva isiku tervise seisundi kohta Eesti Töötukassalt, kui isikul on tuvastatud osaline või puuduv töövõime, ning Sotsiaalkindlustusametilt, kui isikul on tuvastatud püsiv töövõimetus vähemalt 40 protsendi ulatuses või puue.”;

2)paragrahvi 30 lõike 1 punktides 2 ja 3 asendatakse sõna „kaitseväeteenistuses” sõnadega „kaitseväge- ja asendusteenistuses”;

3)paragrahvi 30 lõige 2 tunnistatakse kehtetuks;

4)seadust täiendatakse §-ga 30¹järgmises sõnastuses:

„§ 30¹. Püsiv töövõimetus

(1) Püsiv töövõimetus käesoleva seaduse tähenduses on rohkem kui 182 järjestikuse kalendripäeva jooksul esinev oluline funktsioonihäire, mis on tekkinud kaitseväge- või asendusteenistuses teenistusülesannete täitmise tõttu saadud tervisekahjustuse tagajärjel.

(2) Püsiva töövõimetuse, selle ulatuse, põhjuse ja kestuse tuvastab Kaitseväge arstlik komisjon püsiva töövõimetuse ekspertiisiga.

(3) Püsiva töövõimetuse ulatust väljendatakse töövõime kaotuse protsentides nulliga lõppeva arvuna.

(4) Isiku võib püsivalt töövõimetuks tunnistada kuueks kuuks, üheks aastaks, kaheks aastaks, kolmeks aastaks, viieks aastaks või kuni riikliku pensionikindlustuse seaduse §-s 7 sätestatud vanaduspensioniiikka jõudmiseni, kuid mitte kauemaks kui viieks aastaks.

(5) Püsiva töövõimetuse võib isikul tuvastada tagasiulatuvalt, ent mitte hiljem kui üks aasta pärast püsiva töövõimetuse tuvastamiseks taotluse esitamist.

(6) Kaitseväe- ja asendusteenistuses teenistusülesannete täitmise tõttu saadud tervisekahjustusest põhjustatud püsiva töövõimetuse, selle ulatuse, põhjuse ja kestuse tuvastamise tingimused ja korra kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.”;

5)paragrahvi 31 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(5) Kutsealuse, asendusteenistuja, reservis oleva isiku ja kaitseväekohustust võtta sooviva isiku, kellel on tuvastatud püsiv töövõimetuse vähemalt 40 protsendi ulatuses, osaline või puuduv töövõime või puue, terviseseisundit võib arstlik komisjon hinnata kutsealuse, asendusteenistuja, reservis oleva isiku ja kaitseväekohustust võtta sooviva isiku juuresolekuta.”;

6)paragrahvi 195 pealkiri ja lõige 1 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„§ 195. Psühholoogilise abi ja sotsiaalteenuse tagamine ning töövõimetuse või puudega seotud lisakulu katmine

(1) Kaitsevälasele, asendusteenistujale ja teenistusest vabastatud isikule tagatakse tema soovil ja vajaduse korral Kaitseministeeriumi valitsemisala eelarvest piirmäära ulatuses psühholoogiline abi ja sotsiaalnõustamine.”;

7)paragrahvi 195 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Teenistusülesannete täitmise tõttu tervisekahjustuse saanud isikule tagatakse vajaduse korral Kaitseministeeriumi valitsemisala eelarvest piirmäära ulatuses:

- 1) sotsiaalse rehabilitatsiooni teenuse eest tasu maksmise kohustuse riigi poolt ülevõtmine;
- 2) abivahendi ostmisel või üürimisel tasu maksmise kohustuse riigi poolt ülevõtmine;
- 3) väljaspool kodu osutatav üldhooldusteenus.”;

8)paragrahvi 195 lõiked 2–4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Kaitsevälasele, asendusteenistujale ja teenistusest vabastatud isikule tagatakse käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teenused, mida ei rahastata ega tagata sotsiaalhoolekande seaduse alusel, Kaitseministeeriumi valitsemisala eelarvest piirmäära ulatuses. Teenistusülesannete täitmise tõttu tervisekahjustuse saanud isikule tagatakse käesoleva paragrahvi lõikes 1¹ sätestatu Kaitseministeeriumi valitsemisala eelarvest piirmäära ulatuses, kui tasu maksmise kohustust ei pea riik üle võtma sotsiaalhoolekande seaduse alusel või kui teenust ei rahastata ega tagata sotsiaalhoolekande seaduse alusel.

(3) Teenistusülesannete täitmise tõttu tervisekahjustuse saanud isiku püsiva töövõimetuse või puudega seotud lisakulu, mida ei hüvitata puuetega inimeste sotsiaaltoetuste seaduse alusel, kaetakse vajaduse korral Kaitseministeeriumi valitsemisala eelarvest piirmäära ulatuses.

(4) Valdkonna eest vastutav minister kehtestab määrusega käesolevas paragrahvis nimetatud teenuste tagamise või kulu katmise ning püsiva töövõimetuse või puudega seotud lisakulu katmise tingimused, korra ja ulatuse.”;

9)paragrahvi 195 täiendatakse lõikega 5 järgmises sõnastuses:

„(5) Valdkonna eest vastutav minister võib käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud määruses sätestada nende abivahendite nimetused, mille ostmise või üürimise tasu maksmise kohustuse ülevõtmine tagatakse esmajärjekorras Kaitseministeeriumi valitsemisala eelarvest.”;

10)paragrahvi 196 lõige 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(7) Teenistusülesannete täitmise tõttu saadud tervisekahjustuse tagajärjel püsivalt töövõime tuks tunnistatud isikule maksab riik ühekordset hüvitist:

- 1) töövõime kaotuse korral 10–30 protsendi ulatuses – töövõime kaotuse tuvastamise kuule eelnenud viimase Statistikaameti avaldatud keskmise brutokuupalga kuuekordses ulatuses;
- 2) töövõime kaotuse korral 40–50 protsendi ulatuses – töövõime kaotuse tuvastamise kuule eelnenud viimase Statistikaameti avaldatud keskmise brutokuupalga 24-kordses ulatuses;
- 3) töövõime kaotuse korral 60–70 protsendi ulatuses – töövõime kaotuse tuvastamise kuule eelnenud viimase Statistikaameti avaldatud keskmise brutokuupalga 48-kordses ulatuses;
- 4) töövõime kaotuse korral 80–90 protsendi ulatuses – töövõime kaotuse tuvastamise kuule eelnenud viimase Statistikaameti avaldatud keskmise brutokuupalga 72-kordses ulatuses;
- 5) töövõime kaotuse korral 100 protsendi ulatuses – töövõime kaotuse tuvastamise kuule eelnenud viimase Statistikaameti avaldatud keskmise brutokuupalga 96-kordses ulatuses.”;

11)paragrahvi 209 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Isikul, kellel on tuvastatud kaitseväeteenistuses teenistusülesannete täitmise tõttu saadud tervisekahjustusest põhjustatud püsiv töövõimetus, tekib õigus töövõimetuspensionile.”;

12)paragrahvi 209 lõikes 4 asendatakse sõnad „täieliku töövõimetus korral töövõime kaotusel” ja „osalise töövõimetus korral töövõime kaotusel” sõnadega „töövõime kaotuse korral”;

13)paragrahvi 210 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Kaitseväelase teenistusülesannete täitmise tõttu hukkumise korral on õigus toitjakaotuspensionile tema ülalpidamisel olnud järgmistel perekonnaliikmetel:

1) laps, vend, õde või lapselaps, kes on alla 18-aastane või sellest east vanem, kui ta on tunnistanud püsivalt töövõimetuks või kui tal on tuvastatud osaline või puuduv töövõime enne 18-aastaseks saamist;

2) laps, vend, õde või lapselaps, kes on alla 24-aastane või sellest east vanem, kui ta õpib gümnaasiumi või kutseõppeasutuse statsionaarses õppes või on meditsiinilistel näidustustel muus õppevormis õppiv õpilane või ülikoolis või rakenduskõrgkoolis täiskoormusega õppiv üliõpilane ja ta on tunnistanud püsivalt töövõimetuks või kui tal on tuvastatud osaline või puuduv töövõime enne 24-aastaseks saamist;

3) vanaduspensionieas või püsivalt töövõimetu või osalise või puuduva töövõimega vanem või lesk, kelle abielu toitjaga oli kestnud vähemalt viis aastat;

4) lahutatud abikaasa, kui ta jõudis vanaduspensioniiikka või tunnistati püsivalt töövõimetuks või tal tuvastati osaline või puuduv töövõime enne abielu lahutamist;

5) üks vanematest, lesk või eestkostja, kes ei tööta ning kasvatab toitja alla 18-aastaseid lapsi, vendi, õdesid või lapselapsi oma perekonnas.”.

§ 3. Riigikaitseliste sundkoormiste seaduse muutmine

Riigikaitseliste sundkoormiste seaduse §-s 6 asendatakse sõnad „töövõime kaotuse” sõnadega „osalise või puuduva töövõime tuvastamise”.

§ 4. Seaduse jõustumine

Käesolev seadus jõustub 2016. aasta 1. juulil.

Eiki Nestor
Riigikogu esimees